

„NÉZZÉTEK AZ ÉG MADARAIT!”

A Szentírás tanúsága szerint Jézus sok és sok irányból érkezett ember előtt mondta el azt a hosszabb tanítást, amely **hegyi beszéd**ként maradt fenn az utókor számára. A hozzá érkezők kíváncsiak voltak rá, mert hozzá hasonlóval még nem találkoztak, csodatetteit látva sokan abban is reménykedtek, hogy megszabadítja őket a római elnyomóktól, és visszaállítja az áhított földi királyságot.

Jelen lenni

Ilyen földies vágyak mellett minden bizonnyal nagyon meglepődtek, sőt talán csalódtak is, amikor Jézus teljesen másról beszélt nekik. Például nyolc boldogságról, megbékélésről, ellenségszeretetről, böjtről, imádkozásról. Ő nagyon jól tudta, hogy ezek az emberek azért is mentek hozzá, mert nem érezték biztonságban magukat. Az általános szegénység, az időjárás viszontagságai, a föld nehéz megmunkálása és egyéb okok miatt tartottak tőle, hogy a létfenntartásuk számára legfontosabb dolgokhoz sem fognak tudni hozzájutni. Gondolataikkal a jövőben jártak, és félték a jövőtől. Jézus pedig egy szóval sem mondta, hogy változtatni fog a helyzetükön. Amit mondott, azzal a *gondolkodásuk megváltoztatásának fontosságára* mutatott rá. Nem azt mondta, hogy élelmet vagy ruhát ad nekik, hanem a teremtett világban is tetten érhető *gondviselésre irányította figyelmüket*: „Nézzétek az ég madarait: nem vetnek, nem aratnak, csűrőkbe sem gyűjtenek, és a ti mennyei Atyátok táplálja őket.” (Mt 6, 26) Aztán a gyönyörű színekben pompázó mezei liliomokról beszélt nekik (Mt 6, 28–29). Mindezzel azt is mondta, hogy ezekhez az egyszerű teremtményekhez hasonlóan nekik is csak *nyitottan, minden gondolattól mentesen jelen kell lenniük a jó Isten számára*. Az állandó aggodalmaskodással, félelemmel lelkük bezárul előtte.

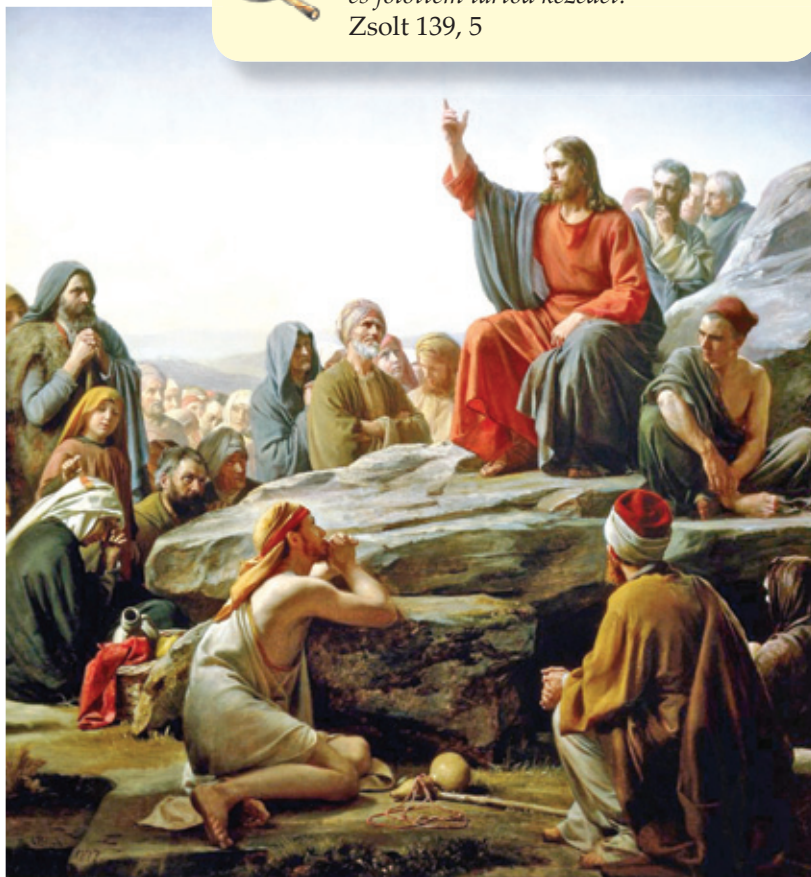
Isten országa bennünk

Jézus tehát a jövőről a jelenre irányított a hallgatóinak – és minden őt követőnek – gondolatait. Itt, most, *ebben a pillanatban kell „kiüresíteni” szívünket minden rossz gondolattól, és hagyni, hogy a gondviselő jó Isten Lelke töltse be azt békéjével és szeretetével*. „Isten országa ugyanis nem étel és nem ital dolga, hanem igazságosság, béke és öröm a Szentlélekben” – olvassuk Szent Pál apostol Rómaiaknak írt levelében (Róm 14, 17). Ilyen módon azt is tisztábban fogjuk látni, hogy mire van igazán szükségünk. Minden bizonnyal fontosak lesznek számunkra az emberi kapcsolatok, és sokkal nyitottabban fogunk ezekbe lépni. Embertársaink megérik a belőlünk áradó békét és jószágot, és szívesen nyílnak meg előttünk. Ha valamire szükségünk lesz, meglehet, hogy éppen általuk jutunk hozzá. Mi pedig érzékenyek leszünk az ő problémáikra, és ahelyett, hogy a saját bajainkat nagyítanánk fel, az ő segítségükre sietünk.

A bármely korban élő aggodalmaskodó embereknek pedig így összegez Jézus a hegyi beszédben: „Ti keressétek először az Isten országát és annak igazságát, és mindezt megkapjátok hozzá.” (Mt 6, 33)

*Minden oldalról körülveszel engem,
és fölöttem tartod kezedet.*
Zsolt 139, 5

Carl Heinrich Bloch: A hegyi beszéd (1890)